

TAINA EXISTENȚEI

Deschideți cu toții la **Geneza 2.20-25**, la facerea femeii:

„Și omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului și tuturor fiarelor câmpului, dar, pentru om, nu s-a găsit niciun ajutor care să i se potrivească.

Atunci, Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui și a închis carnea la locul ei.

Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie și a adus-o la om.

Și omul a zis: „Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi „femeie”, pentru că a fost luată din om.”

De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.

Omul și nevasta lui erau amândoi goi și nu le era rușine.”

Aceasta este facerea femeii. În ebraică avem „Iș” adică „bărbat” și „Ișa”, adică „femeie”. Așadar, femeia a fost luată din bărbat, dar apoi fiecare om care vine în lume este născut prin femeie.. Femeia este din bărbat, dar apoi bărbatul este din femeie. Pavel vorbește despre aceasta în 1Corinteni 11.12, unde scrie:

„Căci dacă femeia este din bărbat, tot așa și bărbatul, prin femeie, și toate sunt de la Dumnezeu.”

Imediat după aceea, a avut loc căderea în păcat, iar atunci Dumnezeu i-a spus femeii: ***„Voi mări foarte mult suferința și însărcinarea ta; cu durere vei naște copii, și dorințele tale se vor ține după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine.”***

(Geneza 3.16).

Femeia poartă viața, este purtătoarea vieții, iar bărbatul a fost creat după chipul lui Dumnezeu și Îl reprezintă pe El. Femeia a fost numită Eva, dar în original, numele ei nu este Eva, ci Hava. În ebraică, Hava provine de la un cuvânt rădăcină „hai”, ca și „lehaim” care înseamnă „Viață”. Ea este cea care aduce viața, care naște. Așadar, avem femeia; ea este căsătorită cu omul care a fost făcut după chipul lui Dumnezeu. Aceasta înseamnă că ambii sunt făcuți după chipul lui Dumnezeu, fiindcă ea a fost creată după chipul lui Adam, care a fost creat după chipul lui Dumnezeu.

Așadar, femeia a venit prin bărbat, iar aici avem o taină pentru că bărbatul este o reflectare a lui Dumnezeu și așa cum femeia a venit prin bărbat, creația a venit prin Dumnezeu. Creația, existența tuturor lucrurilor vine de la Dumnezeu și prin Dumnezeu. Astfel, în Ioan 1.3 scrie:

„Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El.”

Tot ceea ce a venit la existență, a venit prin El și nimic din ce a fost făcut nu a fost făcut fără El. Femeia a venit prin bărbat, dar creația a venit prin Dumnezeu și de la Dumnezeu. Dar aici mai avem ceva: bărbatul vine prin femeie, omul se naște din femeie. Aceasta este o reflectare a lui Dumnezeu. Și atunci care este taina aici? Este o taină supranaturală. Dar ce descoperă ea?

Dacă femeia a venit prin bărbat și bărbatul prin femeie, iar creația a venit prin Dumnezeu, înseamnă că **Dumnezeu va veni prin creație**. Dumnezeu Se va naște din creație.

Ambele lucruri sunt la fel de importante: femeia a venit prin bărbat, iar bărbatul vine prin femeie.

În același fel, creația, Universul, este un eveniment supranatural, dar la fel de importantă este venirea lui Dumnezeu prin creație. Venirea lui Dumnezeu prin creație este la fel de importantă ca și creația. Aici avem de fapt o făgăduință, o profeție care spunea că Dumnezeu avea să vină prin creație, că El Se va naște prin creație.

Așa cum am arătat deja, Pavel spune că femeia a venit prin bărbat și bărbatul prin

femeie, și că toate lucrurile vin de la Dumnezeu.

Taina de aici este că Dumnezeu va veni, că Eva, Hava, va purta viața omului, iar într-un tablou mai mare, cosmic, creația va purta Viața lui Dumnezeu, și-L vom avea pe Dumnezeu în creație, pe Dumnezeu născut din creație.

Dacă mergem mai adânc, avem următoarea parte a tainei. Dumnezeu face în interiorul creației o lucrare nouă și aduce la suprafață, din nimic, o națiune: pe Israel. Totul a început printr-o femeie, printr-o fiică a Havei, numită Sara, prințesa. Totul se concentrează pe ea, pe faptul că ea a fost capabilă să aducă viața, la fel ca Hava, Eva. Sara este o altă versiune a Evei. După cum știm, Sara era o femeie în vârstă care nu putea să nască, ceea ce este un tablou al creației care nu poate naște și nu poate purta roadele lui Dumnezeu; dar Dumnezeu a ales-o pe Sara pentru a-și arăta puterea și pentru a arăta că așa cum vine viața printr-o femeie stearpă, printr-o creație stearpă vine Viața nouă.

Israelul s-a născut din această femeie în vârstă, Sara, care pe deasupra era și stearpă. Ce este Israelul pentru Dumnezeu? În Ieremia 31.32, El spune: „...aveam drepturi de soț asupra lor, zice Domnul.” Cu alte cuvinte, erau Soț și soție, ca Adam și Eva în Eden.

În Ezechiel 16.8 scrie: „...*Atunci am întins peste tine poala hainei Mele, ți-am acoperit goliciunea, ți-am jurat credință, am făcut legământ cu tine, zice Domnul, Dumnezeu, și ai fost a Mea!*” Acesta este legământul dintre un bărbat și o femeie, căsătoria.

Osea 2.16: „*În ziua aceea, zice Domnul, Îmi vei zice: „Bărbatul meu!” și nu-Mi vei mai zice: „Stăpânul meu!”*”

Sau Isaia 54.4-5: „*Nu te teme, căci nu vei rămâne de rușine; nu roși, căci nu vei fi acoperită de rușine, ci vei uita și rușinea tinereții tale și nu-ți vei mai aduce aminte de văduvia ta,*

căci Făcătorul tău este bărbatul tău: Domnul este Numele Lui ...”

Aceste texte arată cât se poate de clar că Domnul este Soțul Israelului, iar despre Israel se vorbește ca și cum ar fi soția, mireasa Lui. Nu este de mirare că pe Muntele Sinai a fost făcut un legământ între Dumnezeu și Israel, un legământ de căsătorie.

Cum începe căsătoria ebraică? Prin vizita pe care o face mirele în casa miresei. Cu ocazia aceasta, el trebuie să-i ofere un dar de dragoste, numit Mohar, care o eliberează.

Cum începe totul cu Israel? Prin răscumpărare. Dumnezeu a venit la Israel, Israelul fiind în Egipt, iar prin mielul Pascal, Israelul, mireasa, a fost eliberat ca să poată ieși afară.

Ce se întâmplă în căsătoria ebraică? Dumnezeu, Mirele, Își scoate Mireasa, pe Israel, afară din casa sa și o aduce în Casa Lui.

Ce a făcut Dumnezeu? A scos Israelul afară din casa robiei și l-a dus în casa Sa, în țara făgăduită Cum? În același fel: prin legământ, prin căsătorie.

Dumnezeu l-a întrebat pe Israel: „Vei face aceasta?” Ca Mire, El a întrebat: „Vei fi a Mea?”

Iar Israel l-a răspuns: „Da.”

Astfel, Dumnezeu a dus Israelul, peste Iordan, peste prag, în țara făgăduită, fiindcă ei, Dumnezeu și Israel aveau un legământ împreună.

Ce se întâmplă după ce se căsătoresc doi oameni? Se naște o viață nouă.

Dacă Dumnezeu și Israel au venit împreună într-o căsătorie, nu numai într-un legământ, trebuie să fie o unire în acel legământ. Atunci, Dumnezeu locuiește în Israel, devine una cu Israelul, Se unește cu el. Cuvântul Său a venit prin Moise, a fost o unire, iar slava Sa a umplut Templul Israelului.

Când Dumnezeu lucrează în istoria Israelului, este o unire; când El face lucrările Sale, este o unire; când Își trimite Cuvântul prin profeții Săi, este o unire. Dumnezeu vine prin om. Când ei Îl laudă pe Dumnezeu este o unire. Dar ce se întâmplă când este o unire ca între un bărbat și o femeie, ca între Adam și Eva? Acolo vine Viața.

Așadar, Israelul avea să aducă Viața lui Dumnezeu în lume; Israelul a venit precum Hava și a adus Viața lui Dumnezeu în lume, a adus Cuvântul lui Dumnezeu în lume, a adus Biblia, Evanghelia în lume, a adus minunile, roadele lui Dumnezeu; tot ceea ce era în legătură cu Israel trebuia să fie plin de Dumnezeu: Templul, binecuvântările, totul. Apoi, Hava, femeia, trebuia să fie vasul care avea să poarte

Viața lui Dumnezeu.

Și încă ceva: Însăși Biblia este un rod al unirii lor, a unirii lui Dumnezeu cu mireasa Sa din Vechiul Testament, cu Israelul.

Și mai este ceva: Așa cum femeia vine prin bărbat și cum Israel a venit prin Dumnezeu, și Dumnezeu trebuia să vină prin Israel; Dumnezeu trebuia să Se nască prin Israel, așa cum femeia vine prin bărbat și bărbatul prin femeie.

Încă de la început, Taina Israelului a fost că Israel avea să devină „purtătorul” lui Dumnezeu. Totul arăta că Dumnezeu însuși avea să Se nască prin Israel. Aceasta era marea Taină.

De aceea este scris:

„...fecioara va rămâne însărcinată, va naște un fiu și-l va pune numele Emanuel (Dumnezeu este cu noi).” (Isaia 7.14).

„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni s-a dat: Numele Său va fi „El-Ghibor”, Cel atotputernic.” (Isaia 9.6).

„Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei.” (Mica 5.2).

Dumnezeu avea să vină printre noi. Și cum avea să se întâmple aceasta? Printr-o fiică a Havei, a Evei, printr-o fiică a Sarei, printr-o fiică a Israelului, numită Miriam, pe care noi o cunoaștem ca Maria. Ea a fost creată de Dumnezeu și viața ei venea de la Dumnezeu, dar cu toate acestea, Taina se spunea că Dumnezeu avea să vină prin ea. Astfel, Maria a devenit o nouă Hava, o nouă dătătoare de viață, o mamă a vieții. Ea trebuia să fie din Israel pentru că Israelul era națiunea în legământ, în căsătorie cu Dumnezeu.

Așadar, aceasta i s-a întâmplat Mariei, Israelului, Miresei; Israelul a născut, națiunea a născut, fecioara a născut, toate au născut. Femeia a venit prin bărbat și bărbatul prin femeie, iar Dumnezeu a venit prin fecioară, prin femeie, Dumnezeu S-a născut din pântecul Israelului.

Taina este adâncă și pătrunde în taina existenței Israelului. Israel a venit la existență ca să-L aducă pe Dumnezeu în lume. Mai întâi a fost simbolizat și vestit

prin profeți, iar în cele din urmă S-a născut prin Maria.

Aceasta arată că Împărăția trebuie să vină prin Israel. De aceea trebuie să fie păstrați evreii și de aceea trebuie să se întoarcă în Israel: pentru că Împărăția lui Dumnezeu Se va naște din nou prin Israel. Dumnezeu va veni din nou prin Israel.

Noi am văzut bărbatul și femeia, creația, iar în Ioan 1.3 scrie: „*Toate lucrurile au fost făcute prin El...*” prin Logos, prin Cuvânt, iar Mesia a venit, a fost născut de propria Sa creație.

Să luăm puțin versetul scris de Pavel: „*Căci dacă femeia este din bărbat, tot așa și bărbatul, prin femeie, și toate sunt de la Dumnezeu.*” (1Corinteni 11.12).

Așadar, dacă creația a venit prin Dumnezeu, Dumnezeu S-a născut prin creație; Israel a venit prin Dumnezeu, iar Dumnezeu S-a născut prin Israel; Maria a fost creată, născută de Dumnezeu, iar Dumnezeu S-a născut prin Maria.

Cuvântul lui Dumnezeu a venit în Univers, a fost Dumnezeu și omul, o unire din care S-a născut un Copil care a purtat atât natura Tatălui Său, cât și pe cea a mamei Sale. Așadar, Mesia a purtat atât natura lui Dumnezeu, cât și a creației:

- El a fost ceresc, supranatural, dar în același timp a fost și carne și sânge. Dumnezeu este Tatăl Său, iar Israel este mama Sa.
- El a fost Om, dar cu toate acestea a fost Dumnezeu.
- El a purtat natura cerului și a pământului care s-au unit;
- Cel nevăzut și ceea ce se vede împreună, L-au născut pe Isus, pe Dumnezeu, Salvarea.

În Isaia 45.8 scrie: „*Să picure cerurile de sus și să plouă norii neprihănirea! Să se deschidă pământul, să dea din el mântuirea și să iasă totodată din el izbăvirea! Eu, Domnul, fac aceste lucruri.*”

În ebraică nu scrie: „*să dea din el mântuirea*”, ci scrie: „*să-L dea din el pe Ieshuah, Isus*”.

Creația a fost făcută pentru a fi umplută cu Dumnezeu, cu slava Sa, dar pentru că a căzut în păcat, singurul mod în care se putea înfăptui nașterea, venirea lui Dumnezeu în lume, era printr-o minune, printr-o naștere din fecioară, iar aceasta

putea fi înfăptuită numai de Dumnezeu, în ciuda faptului că exista bărbatul. Eva a venit prin Adam, și omul a venit prin Eva, iar prin om a venit un nou Adam. Cum a fost numit Mesia? Al doilea Adam. Primul Adam, omul, nu a fost născut prin femeie, ci femeia a venit prin el, dar Mesia, al doilea Adam, a fost născut din femeie.

Dacă prin Adam a venit Hava, dătătoarea de viață, înseamnă că și prin al doilea Adam, prin Mesia, trebuie să vină o nouă Hava. Cum s-a înfăptuit aceasta? Cum a venit femeia prin Adam?

Cuvântul spune: „...*Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om, și omul a adormit...*”

Așa cum știți, din Biblie somnul este simbolul biblic al morții. Astfel, Dumnezeu a făcut ca peste Mesia, peste al doilea Adam, să vină un somn adânc, moartea. Și când a fost răstignit, ucis pe acea cruce, în moartea Sa s-a născut Mireasa, noua Hava, Biserica.

De unde s-a născut Eva? Din coasta lui Adam. Ce s-a întâmplat când El a fost pe cruce? O suliță l-a străpuns coasta și a curs apă și sânge, iar El a murit. Dar din coasta Sa, din inima Sa, s-a născut Mireasa.

Ceea ce s-a întâmplat pe cruce a fost un lucru supranatural, oricum ai privi lucrurile, pentru că nu este numai o repetare, o manifestare a ceea ce s-a întâmplat cu Adam, cu somnul lui și cu nașterea Evei. La fel ca la început, când creația a venit din Dumnezeu, când mireasa a venit din mire, pe cruce s-a născut o creație nouă. Din coasta lui Mesia, din coasta lui Dumnezeu, din al doilea Adam, din somnul Lui, s-a născut a doua Hava, Eva. Așadar, și noi suntem născuți din nou din somnul lui Mesia, din moartea lui Mesia. Așa cum existența Evei a început când a dormit Adam, existența noastră a început în timp ce Mesia murea pe cruce pentru păcatele noastre. Noi ne-am unit cu El în moartea Sa, așa cum Adam și Eva au fost uniți în somn. Astfel, cu cât te alături mai mult Lui în Moartea Sa, cu atât devii mai viu cu El în Viața Sa, și un vas al Vieții, Hava.

Taina nu este încă încheiată:

Mireasa nu a fost doar creată din bărbat și gata; ea a fost creată ca să-l cunoască pe bărbat, să-l iubească și să fie iubită de el și să fie unită într-un singur trup cu el, și nu este împlinită până când nu vine viața prin ea.

Așadar, Mireasa lui Mesia, și noi spunem că suntem Mireasa Lui, este os din oasele Lui și carne din carnea Lui. Cu alte cuvinte, noi devenim de aceeași natură ca El și născuți prin El. De ce? Noi nu doar că devenim Mireasa Sa, ci devenim una cu El, suntem uniți cu El, cunoaștem dragostea Lui, suntem iubiți de El și Îl iubim, și devenim atât de uniți cu el încât purtăm Viața Sa.

Deci, cum este Biserica, Mireasa? Este născută din Dumnezeu și este de aceeași natură cu El. Noul vostru „eu” este din natura Sa, ca să-L puteți cunoaște pe El și să-L nașteți pe El. O, Mireasa trebuie să devină o purtătoare a Vieții, Hava. Biserica este „noua Hava”; aceasta este poporul lui Dumnezeu.

Gândiți-vă ce a simțit Eva. Ea l-a privit pe Adam și a știut că taina vieții ei se afla în el. Ea a fost născută prin el, existența ei era în el, a venit din el și a fost creată ca să fie una cu el. Ea nu a trebuit să devină una cu el, pentru că era una cu el. Apoi, prin ei, prin unirea lor, avea să se nască omul; viața avea să se nască și să vină prin femeie. Astfel, când a născut primul ei copil, Eva a spus: „*Am căpătat un om... Am un om.*”, ceea ce înseamnă că acum omul vine prin femeie.

Gândiți-vă apoi la Miriam, la Maria. Ea era o nouă Eva; a fost creată de Dumnezeu, a auzit despre Dumnezeu toată viața, a crescut în sinagogă și s-a închinat Împăratului Universului care a creat toate lucrurile, care a creat-o și a iubit-o, Dumnezeului lui Avraam, Isaac și Iacov, deoarece știa că există prin El, așa cum știa Eva că există prin Adam, pentru că a fost luată din El. Mai mult, Cel veșnic, Dumnezeu, Cel Căruia i se închina, avea să vină prin ea. Mirele Israelului despre care se citea în sinagogă, avea să vină prin ea. Creatorul Universului, Cel care a creat cosmosul, avea să Se nască prin această micuță fecioară evreică, prin Miriam. Cercul este complet.

Ea era acolo, stătea sub stelele Betleemului, iar Universul L-a născut atunci pe Dumnezeu; creația făcută de Dumnezeu L-a născut atunci pe El. Miriam ținea în brațele sale și mângâia un Bebeluș, iar Bebelușul acela era Dumnezeu Cel veșnic, era Dumnezeu Israelului. Cel care a creat stelele, Cel care ne-a creat pe noi, a fost atunci Copilașul nostru. Cel care ne-a adus la existență, a venit la existență prin noi. Noi suntem una cu El. Noi ne-am născut din El, iar atunci El a venit prin noi. Wow! Ce taină! Ce minunată este această taină a existenței!

Ce are aceasta a face cu voi? Totul! Dacă sunteți născuți din nou, voi sunteți Viața, sunteți Viața lui Dumnezeu, sunteți vasul în care este pusă Viața lui Dumnezeu. Voi

nu ați venit în lumea aceasta pentru voi înșivă, nu ați venit ca să păcătuiți, ca să adunați bani sau ca să vă zbateți tot timpul, ci ați venit ca să fiți un vas al Vieții lui Dumnezeu. Voi ați fost concepuți să fiți un vas al Vieții lui Dumnezeu. Tot ce este în voi: mintea voastră, puterea voastră, natura voastră, tot ceea ce este în voi este pus ca să fiți un vas al Vieții lui Dumnezeu. Voi ați fost concepuți de Dumnezeu și taina vieții voastre poate fi găsită în Dumnezeu, viața voastră este împlinită atunci când îl purtați pe El; acesta este lucrul cel mai mareț pe care îl puteți face: să-L purtați pe El.

Să luăm din nou ceea ce a spus Pavel și să vă punem pe voi acolo: *„Căci dacă femeia este din bărbat, tot așa și bărbatul, prin femeie, și toate sunt de la Dumnezeu.”*

Așadar, voi, existența voastră a venit de la Dumnezeu, existența voastră s-a născut din Dumnezeu, iar acum Dumnezeu vine prin voi. Cercul este complet numai atunci când Dumnezeu vine prin viața voastră. Noi facem parte din această taină.

Voi îi puteți spune lui Dumnezeu: „Tu, Cel care mi-ai dat viață, care m-ai adus la existență, care m-ai conceput, Tu, vii prin mine, Te naști în această lume prin mine. Eu sunt vasul Tău; vino și locuiește în mine.”

Toți cei care suntem aici, ne aflăm aici ca să purtăm dragostea Lui. Voi existați ca să purtați minunea Sa, prezența Sa, bucuria Sa în orice situație. La aceasta sunteți chemați voi.

Cum puteți împlini aceasta? La fel cum a făcut-o Israelul, la fel ca Adam și Eva: cei doi vor fi una.

În Efesenii 5.31-32 scrie: *„De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mamă-sa și se va lipi de nevastă-sa, și cei doi vor fi un singur trup.”*

Taina aceasta este mare (vorbesc despre Hristos și despre Biserică).”

Există o singură cale de a împlini chemarea pentru viața voastră, iar aceasta este unitatea cu Dumnezeu; voi trebuie să deveniți una cu El, să fiți lipiți de El; să uniți fiecare părticică din voi de fiecare părticică din El. Timpul vostru de liniște este timpul de unire cu El.

Dacă priviți viața botanică din jurul vostru: florile care încep să înflorească, pomii

care încep să înflorească, legea naturii ne spune că pentru a aduce viață, trebuie să fie o unire. Acolo unde există unire, există roade, acest lucru fiind adevărat de viața umană, de viața animală și de viața plantelor.

Atunci de ce, în calitate de credincioși, nu putem crede că acest lucru se adevărește și cu noi? Ca să avem viață este nevoie de o unire. Voi trebuie să puneți aceasta ca țintă a vieții voastre: să deveniți ca Dumnezeu, să trăiți în prezența Lui.

Noi ne gândim la rugăciune sau la ceva bun ce am putea face, însă este ceva mai mult decât aceasta, este însăși viața voastră. Astfel, dacă nu avem acel timp de unire cu Dumnezeu, de alipire de Dumnezeu, nu putem aduce roadele care vin din această unire. Tot zbuluciumul și frământarea din viața voastră vor dispărea dacă veți îndrepta totul spre unitatea cu Dumnezeu. Atunci nu veți mai avea nici un eșec pentru că Dumnezeu nu eșuează niciodată, Viața Sa nu eșuează; mai mult, veți birui toate păcatele în fața cărora ați căzut învinși înainte. Dar trebuie să aveți această unire cu El. Atunci El va veni în viața voastră și va umple toate nevoile pe care le aveți, sau le va face fără importanță, deoarece sunteți umpluți cu prezența lui Dumnezeu. Dar această unitate cu Dumnezeu nu este una teologică sau mentală, ci se face după trup, suflet și duh, iar atunci, emoțiile voastre vor fi unite cu El și controlate de El.

Biblia spune: *„Dar cine se lipește de Domnul este un singur duh cu El.”* (1Corinteni 6.17).

Alipiți-vă Lui în totul! Alipiți-vă gândurile de gândurile Lui și lăsați ca gândurile Lui să atingă și să schimbe gândurile voastre; alipiți-vă inima de inima Lui și dați-I Lui cele mai tainice și ascunse lucruri din trecutul vostru.

Care a fost scopul crucii? Dumnezeu a trecut prin toate acele lucruri ca să Se poată alipi de voi. El S-a alipit de voi pe cruce, de aceea a trecut prin toate acele lucruri, de aceea a purtat judecata și a murit ca păcătos. Da, a făcut toate acestea ca să se poată alipi de noi, de fiecare părticică din noi.

Ce faceți voi? Stați acolo pur și simplu? Nicidecum, ci alipiți fiecare părticică din voi, fiecărei părți din El.

În ebraică, cuvântul „mire”, „Hatan” înseamnă „cel ce se unește”. Înseamnă că nu El este Cel care vă evită și nu-și petrece timpul în rugăciune cu voi, ci voi faceți

aceasta. Aduceți deci, la El toate dorințele voastre, chiar și dorințele rele pe care le aveți, și alipiți-le de El, și atunci veți vedea că totul se va schimba în viața voastră. Aduceți totul la El: frica voastră, rănilile voastre, furia voastră, neputințele voastre, totul. Dați-I Lui visele voastre, necazurile voastre, dați-I chiar și lacrimile voastre pentru că tot ce-I dați Lui, vă aduce Viață.

Lăsați ca Viața Lui să atingă fiecare parte a vieții voastre: bucuria Lui să atingă necazul vostru, sfințirea Lui să atingă păcatele voastre tainuite și plinătatea Lui să atingă goliciunea voastră, pentru că dacă faceți aceasta trebuie să rodească Viața. Atunci viața voastră va rodi roadele pe care trebuie să le rodească, pentru că fiecare părticică din voi trebuie să fie roditoare.

Biblia spune că atunci veți purta roadele Duhului Sfânt: dragostea, bucuria, pacea, bunătatea, etc. Voi v-ați născut din nou pentru a le purta, dar pentru a face aceasta aveți nevoie de unirea cu El.

Întreaga voastră viață este menită să fie roditoare; toți trebuie să purtăm roadele Duhului, dar toți o facem diferit. Noi toți avem un rod pe care trebuie să-l purtăm: voi aveți un rod pe care numai voi puteți să-l purtați, iar eu am un rod pe care îl pot purta numai eu, dar acest lucru este posibil numai dacă avem acea legătură, acea unire cu Dumnezeu.

Toți cei care v-ați născut din nou aveți o slujbă, o chemare de la Dumnezeu, iar aceasta nu se poate realiza prin eforturile sau încercările voastre de a face ceva, ci trebuie să vină de la Dumnezeu.

Toți cei care cunosc Biblia știu că există o diferență între „darurile Duhului” și „roadele Duhului”. Un dar îți este dat de cineva, iar tu îl iei și aceasta este tot, însă un rod al Duhului este ceva care se naște în tine, se dezvoltă în tine și crește în tine, iar tu îl hrănești și în fiecare zi devine tot mai puternic și mai puternic. Și încă ceva: tu nu trebuie să te lupți, să te zbați să porți acel lucru pentru că el este în tine și curge pur și simplu.

De ce aceasta? Pentru că atunci când cei doi devin una: când Mireasa devine una cu Mirele, Ea va purta roadele Vieții Sale, pentru că Viața lui Dumnezeu este în voi.

Duhul a venit peste Moise și El a adus Tora, Legea. Biblia S-a născut din roada lui Moise, a Duhului care a venit peste el.

Duhul a venit peste Iosua, iar el s-a ridicat, a trecut Iordanul și a luat în stăpânire țara făgăduită.

Duhul a venit peste Ghedeon, iar când s-a alipit de Dumnezeu, dintr-un om fricos a devenit un bărbat curajos, acest lucru fiind valabil și pentru voi.

Duhul lui Dumnezeu a venit peste profeți, iar roada vieții lor s-a manifestat ca Cuvânt al lui Dumnezeu care a adus salvarea.

Duhul a venit peste Maria, iar roada vieții ei a fost Dumnezeu.

De Rusalii, Duhul a venit peste apostoli în timp ce erau în așteptare și a făcut din ei apostolii Săi în lume. Rodele vieții lor s-au născut din unirea lor cu Dumnezeu. Înseamnă că și voi aveți o chemare, iar ea nu este mai puțin importantă decât chemarea care le-a fost dată lor.

Dumnezeu ne-a dat o chemare, iar dacă nu vine la suprafață, nu este din cauza lui Dumnezeu, ci este din cauza noastră; noi trebuie să ne alipim de Dumnezeu.

Dacă vreți să împliniți chemarea Lui în viața voastră, luați acest secret, această cheie, și faceți din alipirea de El, ținta vieții voastre de zi cu zi. Mai important decât orice faceți voi: decât banii voștri, mașina voastră sau orice altceva, este să aveți această părtășie cu Dumnezeu, această unire cu Dumnezeu. Puneți-vă aceasta pe inimă, prețuiți-o și alipiți-vă de Dumnezeu cu toată ființa voastră.

Dacă faceți aceasta, dacă Dragostea lui Dumnezeu vine în viața voastră, nu veți mai încerca niciodată să fiți niște oameni de succes, nici nu veți căuta să fiți pe placul oamenilor. Nu veți mai avea nevoie de nimic din toate acestea pentru că viața voastră va fi întregită, iar voi veți fi împliniți.

Stabiliți ca prim țel al vieții voastre părtășia cu Dumnezeu, să trăiți în prezența Sa, iar atunci veți deveni ceea ce trebuie să fiți și veți purta roadele pe care trebuie să le purtați. Atunci, viața voastră va deveni tot ceea ce a vrut Dumnezeu să fie.

Biblia spune că Dumnezeu a trimis peste Adam un somn adânc și a luat una din coastele lui, iar din acea coastă, Domnul Dumnezeu a făcut-o pe femeie, iar când omul s-a trezit, a adus-o la el. Când a văzut-o, Adam a spus:

„Iată în sfârșit aceea care este os din oasele mele și carne din carnea mea! Ea se va numi „femeie”, pentru că a fost luată din om.”

De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa și se va lipi de nevasta sa, și se vor face un singur trup.” (Geneza 2.23-24).

Așa cum femeia a venit la existență din bărbat și bărbatul vine la existență prin femeie.

Pavel a spus: *„Taina aceasta este mare (vorbesc despre Hristos și despre Biserică).”* Este un lucru minunat! Iar noi facem parte din această taină.

Chiar dacă n-am auzit în viața noastră cuvântul „Hava - Eva”, noi facem parte din ea. Voi ați fost creați pentru un scop. Nu v-ați născut în lumea aceasta ca să spuneți: „Voi încerca să-l aduc închinare, voi încerca să cânt...”, ci v-ați născut aici ca să vă alipiți de Dumnezeu.

Chiar și când mergeți acasă, în bucătărie, în dormitor sau la plimbare, fiți alipiți de Dumnezeu! Fiți alipiți de Dumnezeu în tot ceea ce faceți, pentru ca Cel Atotputernic, Îmbătrânitul de zile, IaHVeH, Eu sunt, Începutul și Sfârșitul, Dumnezeul minunat să vină în voi, iar voi să fiți alipiți de El, pentru ca inima voastră, mintea voastră, sufletul vostru, întreaga voastră ființă să fie umplută de prezența Celui Atotputernic. Aceasta va produce, va aduce la suprafață roadele pe care trebuie să le purtați, ca să deveniți vasul sfânt al lui Dumnezeu, vasul sfânt al Vieții lui Dumnezeu, pentru că voi ați venit de la Dumnezeu.

Toți am fost creați de Dumnezeu, iar acum este timpul ca El să vină pe deplin în noi, pentru că noi suntem Viața Sa. Amin.

Doamne, Te laudăm în dimineața aceasta, și Te rog să lași ca această taină a existenței să ne atingă pe fiecare dintre noi. Îngăduie să fim atinși și schimbați de însemnătatea ei, ca să fim născuți din Tine, din natura Ta; să fim născuți din nou ca să purtăm Viața Ta.

Doamne, dorim să fim una cu Tine, ca să Te reprezentăm în lume în felul în care ne-ai chemat. Fiecare din cei care sunt aici și s-au născut din nou, au această chemare.

Te rog să îndepărtezi orice a afectat părtășia cu Tine, orice ne-a luat din timpul pe care ar fi trebuit să-L petrecem cu Tine, care ne-a distras de la Tine.

Avem înaintea noastră o zi întreagă și Îți promitem că vom sta cu Tine într-un mod sincer și adânc, că vom căuta părtășia și unirea cu Tine, unitatea cu Tine; ne vom

alipi inima de a Ta; ne vom alipi gândurile de gândurile Tale, mintea noastră de mintea Ta, ne vom alipi fiecare părticică din noi de fiecare părticică din Tine și Te vom lăsa pe Tine să ne atingi și să porți Viața în fiecare părticică din noi.

Te lăudăm, Doamne, și Te iubim. Îți promitem că în fiecare zi vom petrece timp cu Tine și vom avea părtășie cu Tine. Doamne, dorim să aducem roade, dar nu putem face aceasta fără Tine. Oricât am încerca și ne-am zburciua, nu putem face nimic, pentru că trebuie să le primim de la Tine și să le purtăm.

Ajută-ne să trăim viața pe care vrei Tu s-o trăim și oriunde ne-am afla: la muncă sau acasă, în orice problemă situație sau provocare, să Te avem alături de noi. Ajută-ne ca acolo unde nu este dragoste, să ducem dragostea Ta; unde este deznădejde, să ducem nădejdea Ta; acolo unde nu există viață, unde este întuneric, să ducem Viața și Lumina Ta.

Doamne, dorim să fim vasul Tău, așa cum au fost Avraam, Sara, Moise, Isaia, Ilie, David, Estera, Pavel, Petru și toți ceilalți copii ai Tăi, și să rodim ceea ce am fost chemați să rodim în lumea aceasta.

Te lăudăm pentru că Te cunoaștem și putem fi cunoscuți și umpluți de Tine.

Iartă-ne pentru că am alergat să fim umpluți cu alte lucruri, fiindcă dorim să fim umpluți cu Tine.

Te lăudăm, Te mărim și Îți mulțumim pentru toate. Amin.